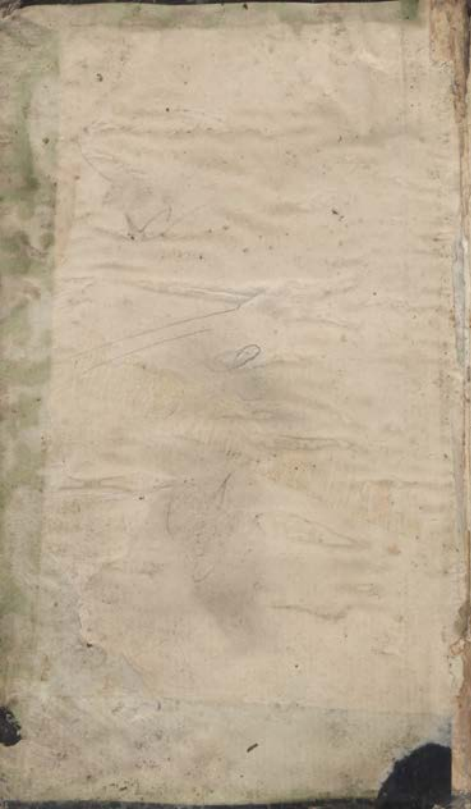

Carte de Versuri

scrisă

de

Elisaveta Morariu

1890.

E.

of the
Liberty

Act

in the

Vers, la adormirea Pecești;

Veniți fraților iubiti
De minune auziti,
Adomnului născător
Și de bine dător,
Acum vremea au venit
Și astăzi au odormitu,
Sau suitu la cel preabun
Precum scripturile spun
Arhangelul au venit
Cătră dânsa au grăit
Și stii maică lui Iriste
Cam venit la tine jios,
Ca la mire se privești

De m^orte sete g^atesti,
Ca p^an^a a^truia xi;
Sus la ci^eriiⁿ te vei sui
Deci acuma te g^ateste
Bele de m^orte^ti tomneste
C^a in^jerul va v^eni !
De trup te va desp^arⁱti,
Iar Recesta auxindu
Pe arhangel curv^ant^and
De grab deci a^usfujit
Si in munte sau suit
In Eli^on cel frumos
Dunde senn^alti^a pristos,
Si m^anile in^clest^and
Pe p^am^ant in^jenuncind,
Incep^u ase ruga !

3.
Fiului meu precesta,
O, iubite fiul meu
Care esti si dumnezeu,
Cel ce bine ai voit
Din ciurirea pogit
Din mine teai intrupat
Se scoti pre om din pacat,
Ma rogu tie fiul meu
Ca unuia dumnezeu
Ca s'ama iai si pre mine
Din impreunacutine
Ca inima fiul meu
E, arsa de dorul tau,
Precesta asa vorbind
Fios din munte pogorand
Ca tra satu ei seduse

Precum Injierul îi spune
 În satul ei Sepsiman
 Unde locuia mulțian
 Iar Petru și Ioan sta
 Așteptând pre precești
 Vrand si ei bine sesti
 Cu precești ce se fie,
 Si lasând acestea tot
 Un nor luminos forte
 Tre dînsii acoperi
 Si pre toți apostolii
 Cat căuta sesadune
 În Sepsiman precum spune
 Venind toți apostoli
 La chilia Precești,
 Precești dacă ajînsă
 Tre

Pre toți adunați oară
 Cătră dânsii să ruga
 Cuvântându-le o via
 Seclăti eu toți dinpreună
 Și mi pot lua ziua bună
 Că astăzi călătorese
 Și de voi mîi despartise.
 Și mîi duc la fîiș mei
 La al vostru Dumnezeu
 Îngerul cum mi se pare
 Îmi dăduși o stălpăre.
 O stălpăre de finic
 Că cătră Cerii să mîi duc
 Apas

6
Apostolii auzina
Pe putea grai' euva
Ca plânsul-i napădura
Lacrimile le permira
Lumai Ioaneel iubit
Răspunzind un euva mic,
Dacă plânsul il curmă
Incepă a euva
Domnă ajutoriul meu
Si marcol lui Dumnezeu.
Până acum am avut
Pe eela ce lăinau
La tot ajutorintia
De ajiuta cu sirguintia
Când la Ceru sau înălțat
Pe

7.
Pe tine neau fost lăsat,
Ște avem mângăere
În necazuri cu durere,
Acuma și tu ne lasi
Și singuri suntem rămași,
De totă lumea uriți
O. Și de păgâni ocăriți,
Pecesta încă răspunsă
Ce de plânsu ei patrunsa,
Ficându-năvă obidați
Ci întru credința stați
Că eu de voi și simuri
Pe voi năvoină parăsi
Drept accia mângărați
Cum aicea mă aflați
Iar Pavel apostolul

Deschirând sid rastul,
 Incepu cu o strigare
 Nune lăsa domnă mare,
 Precestară punzând greu
 O, pavel fiul meu,
 Darul meu fiu cu voi
 Intrale văstre nevoi,
 Iar Petru cel mai iubit
 De a oșta sau opritu,
 Incepu așa ruga
 Zicând către precesta,
 Acuma cu noștem bine
 Si stie fieste cine
 Că de lucru te apuci
 Acum dela noi te duci,

Dar te rugăm cu durere
 Sane lasi vro mângăiere,
 Sene mângăiem sinoi.
 Întrale noastre nevoi,
 Si plângând petru asia
 Licea cată precesta,
 Pre mestemă si pre mine
 Când vei merge în tãl tãmbine,
 Cum fiul tãu mau primit
 Când lam fost tãgăduit,
 Când cocosul au cantat
 Elu iară mau fost ertat,
 Deci lasene ajutor în tã
 În cât vafi cu putintã
 Dar preces ta cu greș^{te} pite
 Fiind aproape de mörte.

Cătră Petru se înturnă
 Și așa îi cuvântă,
 Petre iubite fiul meu
 Mângăie-te dumnezeu,
 Că sus laceriu mi-ai mutat
 Și pre domnul voiu a ruga,
 Ca să vă fie ajitoriu
 Și vă dea la tot sporiu,
 Preceasta așa grăind
 Și cînd i-au fost venit,
 150 X Intru care au strigat
 Cătră bunul ci băiat,
 O! Iubite fiul meu
 Tu îmi dau duhul meu
 Ridical în sus latine

Fînduți grije de mine,
 Și cîndu aceste auxis
 Maica oickii au închis,
 Tar fiul seu așinănd
 Pe măcară jos strigănd,
 Înotată sau vesălitu
 Sufletul ila primitu,
 Tară apostolii josu
 Lângă maica lui Iristos,
 Stînjia și tînguia
 Unul altuia xicea,
 Venitii iubibililor frati
 Care sîntem adunați,
 Sene luom ertăciune
 Și sene rugămcei bune,
 Se roje pre fiul seu

Pe vecinicul dumnezeu,
 Ca pre noi se nune uite
 In scârbele cele multe,
 Deci acum sene apucăm.
 Sfântul trup sel îngropăm
 Asia trupul lau luat
 Sin mormânt lau îngropat,
 Jară apostolii toți
 Trei dile sicut trei ingoti
 Mormântu lau străjuit
 Cum obicei au avut
 Jar Toma apostolul
 Ce seckiamă jia mamul
 Numoi el nuseu aflatu
 Când maica au reposat
 Cum si atunc nuseu aflat

Când domnul au înviat,
 Si trei zile au trecut
 Si norul ior sau ivita,
 Pe tomo lau apucat
 La grăjia lau îndreptat
 La mormântucei preabune
 Ca sesiciară de tăciune
 Când în mormânt sa învitat
 Precestară n timpinat,
 Atunci din mormânt esia
 Si către ceriu se suia
 Toma dacă au văzut
 A striga au început,
 Feciōra unde te duci
 De ce lucru te quaci
 Iar precestară răspunzând

Cătră toma sîrîcîndu,
 Primeste tomo aces to
 Si dînduî brîul precesta,
 Lucari oau scînsu !
 Cînd în mormîntu oau pus
 A pîrînimic mîrîvîrînd
 De precesta rîmînd,
 Si deci sau înturnat
 Pîrî apostoli iau aflat
 Cu apostolî se dea
 Si plîngînd le povestea,
 Fîcîndu sîrîcîndu
 Că numai el naurîrînt
 Aprecesti rîposare,
 Nîfînd nici lîngropare,
 Acestu prîsnic prîsnîm

De păcatu sene ferim,
 Si serecem dămă spântă
 Care injurii te cōntă,
 Aduti si de noi aminte
 Pe domnul rogă perbinte,
 Sai fie milă de noi
 In trale noastre nevoi,
 Tre noi sene dăruiască
 Cu nparotia cerească,
 Ca sel slăvimeuglas lin
 Pururea în veci amin.

Vintarea adoua!

Acum ciâsul au sosit
 Si lumea am părăsit,
 Înjer sta naintea mea
 Din lume ca se ma iă,
 Astăzi mă călătoresc
 La părintel ceresc,
 Rele sau bune se iau
 Si mă de tot se dau,
 Pentru cîte lîm urmat
 Pîn la cel mai mic pacat,
 O, suflate ticăloase
 Negru estisi întunecos,
 În lume cât ai trăit

În rele te ai tăvălitu,
 Îngrijia i numai de traiu
 Negândind că esilaram +
 La mörte noi cyjietat
 Dar de dănsa năi scăpat,
 Că iător că sau prupit
 Si din lumetău răpuit
 Când trăiai mai curarai
 Vai' amar, amar, amar,
 Înjerul mortii acum
 Ma itetiaste la drum,
 Si mă duce pe la iadul
 Unde păcătoșii ardul,
 Vai la el cand mă uitai
 Cevăruu mă spăimântai
 Văruu bălauricăscând

Si din gură foc vărsîndu,
 Curgînd ca un rîu ^{întins}
 În păcură si nestîns,
 De acolo la alvao!
 Tot la iad, la iad, la iad,
 Când statui si mă uitaiu
 Ce vărui ^{miu} spaimîntaiu,
 Vărui popi multi critici
 Cu dascăli si granatieri,
 Aruncati cu capu în josu
 În focu cel glăcărosu,
 De acolo la alvao!
 Tot la iad, la iad, la iad
 Când statui si mă uitaiu
 Ce vărui mă spaimîntaiu

Văru negustori rându
 Bare 'n sel si lipsă si vînd,
 Unu cu măsuri de gîtu
 Se roatau amaritu !
 Altu cu forfecu si cotu
 Si ducea para înnot,
 De acolo la alvord,
 Tot, la iad, la, iad, la iad,
 Intralt loc iar mă uitai
 Ce vărui mă spăimîntai,
 Vărui un cîrd de bărbați
 De betivi si desfrînati,
 Intralt loc iar mă uitai
 Ce vărui mă bucurai,
 Vărui raia cel frumos
 Ca soarele luminos,

Si mese ntinsa de arand
 Se ele faclii arandu,
 Unnde nprejue drept sta
 Si bucurie gusta
 Intral loc iar ma uitai
 Ce varui ma bucuraii,
 Varui sfintele mueri
 Se trecind in mingaiei,
 Si cununi de diaman
 Si boalobe de brilant,
 Intral loc iar ma uitai
 Ce varui ma bucuraii,
 Varui sfintu mucenici
 De tineri batini simici,
 Inpreuna dantuinolu

Si pe dumnezeu slavind,
 Când statui sima uitai
 Ce varuim mă întristai,
 Varuim răul încuiatu
 Toți pentru al meu păcat,
 Tân la vreme de juncțiuni
 Când va sta kristos în jetu,
 Ca săi judece pe toți
 Pre cei vii și pre cei morți,
 Și o, Doamnă milată
 De noi nute depărta,
 Tu neoi ridite turești
 Cartane ca pre ai toași,
 Tă domne, tam gresit
 Dar tie tiam și slujit,

Pre alt dumnezeu nu stim
 Pre tine toti te marim
 Surucea inveci amin.

Versul lui Loxaru

Veftaniia frumoş nume
 Sese laude în lume,
 Cau dobindt omul bine
 Din 3 rare dintru sine
 Trei rară piatra smaragd
 Leau primit domnul cu drag
 Smaragd leau ris numele

Dar dumnezeu cel preagănt
 Au graț cual securint,
 Nui mort lăsar, numoi doime
 Si iarasi, va sesa scoll,
 Adomne bine stim noi
 Ca la vremea de apoi !
 Ca toti morti nsus vor sta
 Si lăsar va învia,
 Atunci domnul au întrebat
 Undei lăsar îngropatu,
 Si dacă lau arătat
 Jidovii sau adunatu,
 Si vaxa lucru minunat
 Si core ei lau îngropat,
 Si domnu când au strigat
 Pote sau cutremuratu,

Vino lazare afară
 Si mai esi la lumina,
 Atunci lazar sau sculat
 Domnului sau închinat.
 Aciasta mare minune
 Au făcut domnula lume,
 Tre lazar lau înviiat
 Tre surori leau mîngaiat
 Leau văzut între sine
 N-au putut spune la mine,
 Trezeci de ani mai trăind
 Din inimă suspinând,
 Tân iar domnula chemat
 La locul cel luminat,
 La locul cel de lumină
 Si la locul de odihnă,

Acolo se locuiesca !
 Si în veci sesă veseliască,
 Si de acum până în vecie
 Domnul preamărit se fie.

Vers pentru judecata
 Domnului Ios Kristosul.

Veniti astăzi iubiti frați
 Căți suptu sorii preafclati,
 Veniti se plangem și binte
 Aducându-ne aminte !
 De ziua cea înfricosiata
 A grozavii judecata,
 Cînd fiul cel omenesc

Împăratul cel cerescu,
 Pe nori seva pogori,
 Jios pre pământ vavens
 Cu slavă și cu marii
 Și cu multă strălucire,
 Cucetele înjieresti,
 Și cu ostile cerești,
 Și cu o a sfinților gloriă
 La judece lumea totă,
 Dăruind la fiesi core
 Plata după a lucrare
 O, ce ri atunci va fi!
 Cum toate se vor clăti,
 O, ce ri înfricosi la
 O, ce ri înspăimântată,

O, ce zi de îngrozire !
 Și de amară mîhnire,
 Cînd trîmbița va suna
 Și morții se vor scula,
 Stringîndușă totîndată
 La grînică judecată,
 Ca sesi primească totîndată
 După faptă sa lucrata,
 Cînd scînele sor pune
 Cum sfîntul Daniil spune,
 Și stăpînul tuturor
 Va judeca judecătoria,
 Totă lumea judecînd
 Și plăta tuturor dînd,
 O! ce ceas atunci va fi !
 O! cum se va îngrozi,

Totă firea omenescă
 Încă și ciata cerească,
 Și toate stihurile !
 Și va schimba stările
 Serilor cerurilor
 Și vor cădea stelele,
 Pământul se va clăti
 Cănoale dumneze^{ști} va veni,
 Și sânnul dumnezeesc
 Al fiului omenesc,
 Crucea cea prea strălucită
 Atuncea va fi ivită,
 Și atunci pre pământ jos
 Se va pogori pristos
 Și pre scaun va scotea
 Ca să judece lumea,

Si vor sta nainte toti
 Batrani tineri si preoti,
 Braii cei mari si imparati
 Puternicii si bogatii !
 Si tot trupul se va stringe
 Tar pacatosii vor plinge,
 Varind cartile deschise
 Si toate goptele scrise,
 Si riuul de foc curgind
 Trecei rai in foc bagind,
 O'ce si de ingrozire !
 Si de amara mahnire,
 Cand dreptul juidecatoriu
 Dumnzeul tuturor
 Va desparti in doua parti,
 Trecei dreptii de cei nedrepti.

Puind dreptii dea dreapta
 Pacatosii dea stanga,
 Apoi către drețivariice
 Cuvântul cel de ferice!
 Veniți dreptilor la mine
 Cari ați slujitu mie bine,
 Veniți cei blagosloviți
 Tatintelui meu iubiti,
 Veniți de salvasți,
 Veniți acum mosteniti,
 Vecinica împărăție
 Care este din vecie!
 Ca vouă e daruită
 Din ceputu făgăduita,
 Ca voi mie mea slujitu
 Porunca meați împlinit.

Deci acum a clătinăți
 Și în veci vă vesăliți,
 După ceia va grai !
 Și n'pricosiat va vorbi,
 Tuturor nedreptilor
 Merjieti blăstămatelor,
 Merjieti în nestinsul foc
 Cu satana într'un locu,
 Și cu slujitorii lui
 În văpaia iordului,
 Ca mi n'numeati slăjit
 Pruncile nati pășite,
 Deci acolo vă muncăți,
 Și în veci vă chinăți,
 Și asia cei buni și drepti
 Și foarte prea înțelepți,

Dacă bine au făcutu
 Și lui pristos au slujit,
 Vor merge în plantura
 În preșericitul traie,
 Și vor vedea pre Isusu
 Dumnezeu cel de sus,
 Și cu înșierii vor fi
 În veci se vor vesali,
 Tor cei rai și pacatoși
 Și cu totul ticăloși
 Căci lui pristos n-au slujitu
 Nici n-au pocăitu
 Vor merge în tînsul foc
 Cu satana într-un loc
 Acolo se vor munci
 În veci se vor chinu,

Deci si noi opraţilor
 Ciata prietenilor,
 Si avem intru gândire
 De cea voločua venire,
 Si xina cea enfricosiata
 Agrozorii judecata.
 Sene şerim de ~~pat~~ păcate
 Si de poştete spurcate,
 Si bunătăţi si facem.
 Ca din muncă si scapăm.
 Si intram în fantul roii
 In prea şericitul traiu,
 In vecinica vesalie !
 Care este din vecie,
 Pentru care toti ~~si~~ sfinti
 Si nevoitori părinţi,

Nu numai avuția
 Sănătatea și tăria,
 Ci capul încoșă pus
 Pentru binele de sus,
 Tar noi și pînă puțină
 Al scumpim adăd din mână
 Și nici unu ban nu vom
 La saraci se dăruim,
 Deci, O! frații mei iubiti
 De păcat vă curătiți,
 Cu curată pocăinție
 Cu lacrimi de umilinție,
 Siciu milostenie! —
 La cei ce le trebul,
 Biserica se poartă
 Rugăciuni se seversim,

Ca din munca se scopăm
 Și n' sfântul rai se intrăm,
 Cu mila celui de sus!
 Domnului nostru Iisus,
 Căruia i se cuvine
 Cinste și închinăciune
 Cu părintele n'preună
 Cu duhul sfânt totdeauna,
 De acum până vecie
 Amin domne slavă ție!

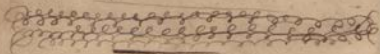

Versul lui Adam:

Adam dacă au gresit
Domnul din raiul au gonit,
Din raiul cel din edem
Osindit cu greu blăstăm,
Iar adam dacă au văzut
Că au gresială au căsūt,
Și din rai au afară dat
De alui binei le păcăt
Au sicut jos într-un loc
Stângând cu lacrimă cu foc
Raiul cu jiele priverind
Și către dînsul grăind,
O! raiule lăcașu sfînt

Mă veri înce jii sântu,
 Că sunt cumplitur jisit
 Si dela tine lipsitu, !
 O! vai cum mă bucurăm
 Căndol în slava ta eram,
 Tară acum cu atăt, !
 Sunt jalnic si amarit,
 De acum noi mai gusta
 Din sfântă dulciătita,
 Amar ero ce facusi !
 Unde vom merzi acusi,
 Se tine teamă ascultat
 Si din-cel pomămmîncat,
 Că tu ero mai silitu
 Si de bine mai lipsit,
 O! ticălosul de eu !

Cum scârbiiu predumnezeu
 Treu păcat evode noi
 Că vom fi tot în nevoi,
 Si domne cu mila ta
 Caută spre ridicarea ta,
 Si număi lăsa scârbit
 Se fiu până în sfârșit:

Viața Omului:

Omul este ca iarba,
 Dilele lui ca o floare
 Ca timpul trecătoare
 Asia va înflori,

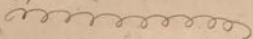
După ce trece printrînsul
 Și nu va fi cu dînsul,
 Nici locuri vacu n-oste
 Deal mai nimeri!

Căci cîndu e în tinereție
 Este în primăvară,
 Irită iarbă afară
 Din pământ răsărind,

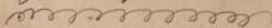
Ca flăcău din grădina
 Cînd boboci s'odestina,
 Și mîndră înfloresc
 Vesela și jîmbînd,

Iar cînd e în bătrînețe

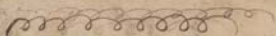
In toamnă se ivesc
 Când iarba vestereste
 S'ncepe a se usca,

Ca florea cea smolită
 Si de brumă purlită,
 Din zi în zi începe
 În jos capul să plece,

Iar când e în bătrîneție
 Atuncea intră în iarnă
 Când începe secearna,
 Si se albăscă totu,

Ca florea cea uscată

În seama nebăgată,
 Și perole sub răpadă
 Ca cănel nici nor mai fost

Astu felii este omul
 De orice stare n lume
 Aibă orice nume !
 Astfelii e trecătorii,

Cât sese ostenească
 Slavă și dobândească
 În zadar îi sunt tot
 Dacă e muritorii,

Nestatornicia:
 ~~~~~

Tote sunt trecătoare
 Tote sunt păceri,
 Tote sunt schimbătoare
 În grele dureri!
 ~~~~~

Cătes pe sub soare,
 Sunt desiertăciuni
 Și amăgitoare!
 Ca niste mincuni,
 ~~~~~

Orice înbunare
 Este în desertu,

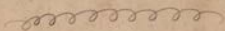
Căci ia stare mare ,
 Se schimbă întrun gîr ,
 ~~~~~

Eri în pericire - !
 Azi nenorocitu ,
 Acum în mărire
 Măne înimicitu .
 ~~~~~

Eri cu neastulare
 Azi de tot lipsit ,
 Acum buna stare
 Măne sărăcitu .
 ~~~~~

Azi în bucurie ,
 Măne în măhnire .

Acum nveseliē - !
 Mâne n tânguire

Nu despătare !
 Pe acest pământu,
 Fără întristare,
 Fie în scurt cuvînt.

Elisaveta Moraru 1896

Simion Mereti
 Bodolctiu 459
 Transilvania

Pers de laudă către Dumnezeu.
+++++

Oprea întâi lepte
Si nemărginite,
Celce invii firea
Lumea n'podobesti
Fătia nevărută
În trei fătii sfinte
Cel din neființie,
Veacuri isrodesti.

Duhul si mișcarea
Dela tine vine,
Tu început nu ai
Te începi dela sineti
Nici ca te pricepe

Elisaveta

Mintea omenească,
 Se aflăntot locul
 Plinesti lucrul tău,
 Si ai privegea !
 Nime se lipsască
 Totul te slăveste
 Tu esti Dumnezeu, 2

Măcar săsă potă
 Vrun om prin ispită
 Se măsure marca
 Sa găsească fundul
 Se numere colbul
 Stele si planete
 Dar ata măsură
 N-o ajunje gândul (2)
 Caci desiartă este.

Mîntea omenească
 Ceva luminată
 Din raza cerească,
 În ată mărire !
 Tărerile sale
 Se perd ca un abur
 Nimic nu încheagă,
 Nici se afle pôte
 Motarile tote,
 Oricătu să sileste
 Omul sentiălcagă, 1

Cu un cuvînt numai
 Ai făcut Tăria,
 În atale faceri
 Slava ta sa vede
 Totului lumina,

Tu esti ~~inviat~~ în vecie
 Raza întâlepciunii
 Din tine porcedă, 1

Pre sine cu sineți
 Te găntiași sfinte
 Insuți dela sineți
 Ești prea pricite
 Tu ai făcut crugul
 Atimpului vîrstă
 Se învie firea
 Flăoia primăverii
 Se prefacă zile !
 Aernilor triste
 Vară se vestească
 2. Tomna în belsingării,

Mâna ta cu lanțuri
 Te ființi le leagă,
 Leai chibruț cursul
 Le mizeci cu măsură,
 Intră ele toate,
 Dela tine necheaga,
 Cu înțiațelciune
 Alor legătură. 2.

Precum scântei multe
 Năbusește focul,
 Se revarsă stele
 Pre ceriu întot locul,
 Si cum la pîrîiarna
 În rîuă sînină,
 Fuși de promorocă

Scăpărând la soie,
 Lucesc scânteiara,
 În alui lumină
 Asi ați schlipesc, tie
 Stele supt picioare, 2

Luceferii vesali
 Prăsar ca scaterje,
 În sanin se versă
 Clipiri luminoasă
 Împlinind ți voia
 Și sfânta ta leje
 Și slobozind lumii
 Prară priincioasă 2.
 Dar doar fi de focuri
 Acestea candelă,

Dear fi' de brilanturi
 Cieriurile pline,
 De sar ivi încă
 Mai strălucitoare
 Alte fiintipouă
 Treste acestea toate,
 Sau lumi si cometuri
 De focu arzătoare,
 Toate către tine
 Ca către + rinopte. 2

Deci dar către tine
 Din totă tăcie,
 Ca un strop în mare
 Ce din noori vine,
 Ce rămâne lumina

Cunoscută mie,
 Mai ales comul
 Dîmne ca tră tîne²
 Si dacă ntot crugil^u
 Bieruirilor înalte
 Dear și lumi multime
 Mii, nenumerate,
 Si însutit încă
 Să se mai sporească,
 Așa și ele toate
 O punctură mică,
 Căterînd cu tîne
 Să se potrivească
 Apoi eu n'as alta
 Decîtă onimică²

Suntu nimica însă
 În mine ~~purcede~~ ^{luceste}
 Așior bunătațe
 Fără de măsură,
 Făcior tor în mine
 Să închipueste,
 Ca roza de soare
 Într-o picătură,
 Și de sunt nimica
 Dar te simt pre tine
 Te cunosc, mă jindesc
 Să jucter la tine,
 Mă înaltu cu minte
 Mai presus de lume,
 Sufletul meu stie
 Că al tău duk este,

Si că tu esti mie,
 Fiditoriu anume,
 Si eu slavei tale
 Mortor întrăcestea,

+ Tu îmi dai ființă
 Cînd de vrednicie,
 Si eu pot axice
 Pe cel temei în că,
 Pa din totă lumea
 O, nimicnicio!
 Eu omul întrănsa
 Pus de tot nimica,
 Sunt o părticică
 Cu drept orice care,

A, totă făptura,
 Precum mi se pare,
 În amea planetă
 Sunt migloc cimirii,
 Eu însumi acela
 Sunt duk si țiarăna,
 Sica pro verigă,
 În lantul totimii
 Între cerii si lume
 Mau pus ata mână.²

Eu intra mândouă
 Suntu incheetura,
 Si deplas muiroa
 Cea mai mărginită
 Dor sunt singur centul
 A, totă făptura,

Si dumnereirii
 Scîna smerită, 2.
 Trupul meu de tîrîină
 În praf putrărește
 Iar pe tunete, !-
 Mîntea mea povătuște
 Domn si rob mă aflu
 Dumnereu si verme,
 Si de sunt deo fire
 Cuasî iscusințîă,
 Întraciasta lume
 Nîti pîiu lungă vreme,
 Trece ca o nălucă
 Ce nare ființîă 2.

Dintru ata însă
 Stăpîneacă milă, +

Teoi întrupat însuți
 Întru amea fire,
 Voind case calce
 Te amorteii silă,
 Amea muritoare
 De lut plăsmuire,
 Ca prin mörte iarăși
 Samă chemi la tine,
 Sa gust înviece
 Din cerescul bine,
 Slaba mea, ființă
 Poi lăsa se pără,
 De vicleanul searpe
 De mult otrăvita,
 Prin gustare dulce
 Cu otravă amară,

Luând pe-al tău umor
 Căci rătăcită, 2.

Nu ajunge gândul
 Nu roteste gura,
 Căta tise cade
 Laudă și slavă,
 Ata bunătate,
 Au trecut măsura,
 Nici mai poate omul
 O. ridice slabă, 2
 După vrednicie
 Săte proslăvească
 Decât umilire,
 Lacrimi se jefescă,
 Și cu glas se strigă

Eu domne zidirea,
 Nemulțămitoare,
 Scump răscumpărată,
 Potăcirea iartămi
 Simi dă fericirea,
 Raiul desfătării
 Cel din tăia dată..

Troparele de laudă,
 Cătră prea sfânta Măscătoare
 de Dumnezeu.

O prea sfântă Măscătoare
 de Dumnezeu mintuiește ne
 pre noi, Înger să trimis
 înaintea ta Gavriil
 cel mare, slujitoriu
 lui Dumnezeu.

Bucurate fiică
 vestindute bucurie,
 cu tine este domnă
 Domnul puterilor,
 Prea sfântă:

Bucurâte maica domnului
meu, pururea fecioroi,
Născătoare de Dumnezeu,
Domnul e cu tine,
de dar esti plină sfântă,
Si bine cuvântată;
in vecii veciloru,

Cea blagoslovită între mame,
bucurâte maică,
Împărătilui Dumnezeu,
Bucuriia lumii odorul
fecioriei, Acriului
Stăpâna, si —
Apământului.

65 Bucurâte scaunul
cel de focu, celui
preste tote sîcetatea
lui Dumnereu.

Stălpul fecioriei,
si usia mîntuirii
Prestinilor nădesde
Si cheia raiului.

Întîîlegătorea lui
Dumnereu, scara
cea cerească,
Si pre carca sa pogorît,
Fiul si cuvîntul,
părintelui dîmceriuri
pentru noi mîîcări
năstră,

Rogăte fiului,

Bucura-te maică
 lui Dumnezeu,
 scara cea cerească,
 și pre carea neam
 înălțiat, noi toți
 creolincioși de pre
 pământ lacerăm,
 corôna înfrânării,
 Și casa Domnului.

Aurite spesnice prea
 frumoșe, cele porți
 lumina, pre hristos
 Domnul Dumnezeu,

Bucurate maică amé
 Împărăteasă,
 prin tine de lumina
 toate s-au înbrăcatu.

Bucurate viția lui
 dumnezeu, cea adevărată,
 carea strugurul
 ai crescutu, cel copt
 prea curată, din care
 curge vinul carele
 vesălește sufletul omului.

Bucurate turnul nemiscat
 cel înalt și tare
 al bisericii lui Iristos,

Dreptilor podoba, si
usia pocaintii,
folositoarea lumii si
achrestiniloru.

Maica canoscututei
negrait. mai presus
de fire, si feciosă
ai rămas, mintea si
curvantul si limbacovint
ata si ramislirea
Sfânta si năsterea.

Tota dăhul cel prea
sfânt tea sfintitu,
Fică prea curata,

69. In Biserica petrecind,
cu cereasca hrană,
de îngerul hrănită,
Stăpâna mea și domnă
și maica domnului.

Bucurate munte
umbrit și desu,
și izvorul milii,
mângăierea celor ce
plângu, bucurate cerul
și soarele și luna,
și bucuria noastră
cea mare pururea,

Bucuria cetelor îngeresti,
bucurate maica

Împăratului tuturor,
 mântuitoarea noastră
 cadelniția de aur,
 paharul veseliei,
 Glava prorocilor,

Bucurate cartea lui
 dumnezeu, cea
 insuflită, sicu pre'
 sfântul duk cerescu,
 ce pecetluită, locașul
 bucuriei, scăparea
 cea spintită,
 A. creștinilor,
 Bucurate podul

Barele treci, precei
 cu credință, sus la
 ceriuri de pre pământ,
 bucuria lumii,
 comora mântuirii,
 Împărăteasă domnă,
 maica cuvântului.

Bucurate casa lui
 dumnezeu, bucurăte-noul
 cel cu totul prea
 luminos, —
 că umbrezi curată
 pre toți cei cu credință,
 prin darul Tău fecioră,
 Si maica Domnului.

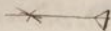
Bucurate florelui dumnezeu,
 cea nevestejita, . . !
 carea singură ai crescut,
 măruț prea curată
 cu bun miros stăpână,
 si ai născut mirosul,
 cel bun al Domnului.

Bucurate masor
 lui Dumnezeu,
 cea înșufletită,
 întru carea am
 încăput, pînă
 de viață cea sfîntă
 si cerească, cu carea
 se hrănește,
 sufletul omului,

Bucurâte steaăcare
 Arăti, Soiele dreptății,
 pre kristol domnul Dumnezeu,
 Si cea primită, tămăia
 rugăciunii, năstapa
 cu cereasca, mana
 Crestinilor.

Bucurâte raze celui caesc,
 soielui dreptății,
 si locasul lui Dumnezeu,
 Bucurâte lada, cu
 dukul poleită,
 De daruri mari
 feciōră, învrednicitei.

Bucurate cea ce esti cudar,
 dăruță fii că, ~~de~~ :
 Născătoare de Dumnezeu,
 neamurile te fericesc
 pre tine, că singură ești
 Maica domnului ceriului.

Porta cea închisă ești
 domna mea, nuse va
 deschide că au risu
 Ierzechil, nimeni n-are
 trece prin tranșă numai
 domnul; din ceriuri,
 Si închisă va fi porțile.

75.
Cuvinesă totu sete fericim,
pre cea mai cinstită,
decăt cetel injieresti,
si mai prea slăvită,
fără de asămănare,
pre pururea feciōra
maica curvântului;

—
Marjūnile lumii te
fericesc, pre' slăvită domnă,
că pre tine au cunoscut,
pururea feciōră, pre-
Dumnezeu curvântul,
celce tămădueste,
trupul si sufletul.

Bucură-te raiul cel minunat,
 și învrumsetiat,
 porumbiția lui Dumnezeu,
 că pre milostivul,
 născându-l pre curată,
 ca să ne dăruiască,
 viața vecinică :...

Cu cântări pumoasă
 se laudăm, pre --
 Împărăteasa, și cu
 laude să mărim,
 tot pre Păscătoarea,
 de Dumnezeu cea sfântă, ca
 să ne izbăvească, de munca iadului,

I.

A. jindecatorului —
 celui drept, buna înblânzire,
 si estarea celor gresiti,
 bucurate maica,
 Adomnului locasul,
 tarii si puterea neputinciosilor.

Glava si lumina ochilor mei,
 bucurate maica,

Împăratului Isus,
 mintea luminându-mi,
 si gura deschizându-mi,
 minunile se laud, cari facipurure.

Celor înnecașuri si înnevoi,

Mare mângăiere, bucuria
celor scârbiti, bucurăte
Doamnă, aparătoare lumii,
Crestinilor, naclădea, -
cea tare pururea...

Bucurăte piatra cari' adăpu,
pre toți prea curată,
de viață cei însetați,
al făgăduinții, —
pământului din care,
curjic mere și lapte,
maica curvintului.

Peiag Isaiia sfint teanumit,

Dintru care florea,
 cea frumoasă au odrăslit,
 Domnul cel din ceriuri,
 spre mântuirea lumii
 folositoare noastră,
 fii cu noi pururea.

Bucurate lauda, —
 tuturoz sfintitor,
 prea sfântă, Născătoare
 de dumnezeu, si —
 tămăduitoare, celor
 în boale grele, a mamei
 podobă, si a feciorelor.

Rugul cel ne ars si înăfletit,

bucurate fucă si mireasa,
 lui Dumnezeu,
 maică si fecioară,
 minunilor minunea,
 că covârșiaște firea
 si mintea omului.

Mirelui cămara
 celui creșc, bucură
 cortul cel sfințit
 si însuflețit,
 si dumnezeul sicriul
 leji nouă, izvorul
 de viață,
 si casa darului.

Maica dumnezeului celui viu,

cea prea proslăvită,
 aducându-ți cântări
 și psalmi, tocmai ca
 năsipul nu este cu putință,
 ca se plinim cântarea,
 că birueste să:

Maica Dumnezeui
 tuturor, bine primești,
 rugăciunea robilor tăi,
 laudă cea mică,
 cântările acestea,
 ferind-ne stăpână,
 De munca iadului.

Sichriul cel Sfântu,
se cântă la 21 Peemrie:
~~~~~

Astăzi sichriul cel sfânt
Maica naltului curînt
În Biserica au întat
Fiertă domnului sau dor.

Salta sfânta spintelor
Căci lauda peciorelor
Se aduce în Altariu
Pe sine domnului dor.

O. Poroc prea lădat
Care npsalmi ta imangaiot.

În Organe și în Stune
 2 Cântă a domnului minune

Saltă sfânta sfintelor
 Căci ^(est) lauda feciōrelor,
 Se aduce în Altarii
 Tre sine domnului dar, 2

O, bătrân prea fericit
 Și de dumnezeu iubit,
 A cărui odraslă sfântă
 Înjieri și oameni ocântă, (2)

Saltă sfânta sfintelor
 Căci lauda feciōrelor,

Se aduce în Altarii
Tre sine domnului dar, 1

Bucurativă săltată
Tre Maria onchinată,
Domnului din cîerul sânt
~~La casă sfîntă~~ pre pămînt, 2

Salta sfînta sfiitelor
Căci lauda feciōreilor,
Se aduce în Altarii
Tre sine domnului dar, 2

Înalt mai sus deceruire
la locul nemuririi
în sfânta admosfera
luminii celii vii ....
unde fântâna vieții
și riul fericii
adapă răcorește
cierestile câmpii.

Și duhul mângăerii
burează caldă mână,
mărgălitează vecinic
prea sfintele sădii....
și dragostea răsare

a înfierilor hrănă
ce ntreacă în ei pacea
și înaltele sfintiri.

Pre muntele de aur
in stânci ~~dedicant~~ adâncante,
cu pulbere de stele
verzit de bucurii....
umbrit de hedăii slavi
florat de adămante
si unde rodese falnic,
virtuți si veselii.

Acolo unde adie
zăfirul amoroșirii.

prin arborii științei
 ce domnul domn șioptesc....
 în liniste adâncă,
 a nevinovății !,
 la riul de lumină
 ce domn ear mormănesc.

Pe virful astui munte
 supt cortul preatării
 incunjiurat de injieri
 prea vesăli Ieraximi....
 acolo este tromel
 părintelui vecii
 pe mii de legiuni
 pratec herovimi.

Cerească armonie
 organe mii răsună,
 poezii vecinicii!
 serafimi intraripați...
 supt dește deaururi
 simțind de liri instrune
 răpiți în duhul slavii
 de domnul însuflați.

Punctia de spintire
 si totul de vedere
 prevesc întrumirare
 pre înaltul ckova...
 în imnul mulțămirii
 în sfânta privegere
 si ceriul si țăriia
 răsună osana:

Pacelasi ton dea drepta
 nascut in prestintia,
 in sinul celui vecin
 de Injieri nevaruta....
 din veci era si fiul
 cu tatăl deo fiintia,
 ca dînsul fără margini
 si fără de începutu.

Când tatăl al puterii
 voinod sel proslăvească,
 ca un mostean al slavii
 cuvântul creatoriu....
 puterile sal vada
 pre dînsul sal mărească,
 prin trînsul sacunosca
 pre alor începătoriu.

Beresti eterii trâmbe
 in spatiuri răsuna
 puteri tării de Injiri
 sbor repesi si sosescu....
 inprejma celui vecinic
 smeriti toti se aduna
 in dragostea ascultare
 marirea lui privescu;

~~ca~~

~~Ca~~ toti pre fiul slavei
 stapin de vecinicie,
 si cunoscut se face
 cuvintul peste toti....
 prin el dragostea creste
 se nalta in nuri mic
 de lauda marire,
 un glas cu toti scot.

Si jenuri si dupuri
 si minti virtuti multime
 se între săsă inchine
 la marele cuvânt.....
 prin el săsă întărescă
 în totă alor estime,
 sin trăsăle să cheme
 alui pogoromântu.

Osărbătore nouă,
 în cieriuri seserbeasă
 frag toți întră simțire,
 aduc carul cel viu,.....
 ce arde de lumină
 si de științi de rară,
 ce totul e vederea
 si pun jal slavei fii.

Alui de flacări roți,
 pornesc întraripate;
 supt herovimi prea reperi
 ce mi de ochi lucescu.....
 si virstele vecii;
 la dînsul înhamate
 la pocalips supusă,
 spre veacuri ~~proprietate~~.

De injieri milioane
~~purced~~ si îi urmează,
 si carul înaintării;
 porneste neopritu....
 din iute în mai iute
 si drumului înșămnea
 al lumii plan simbolnic
 de atunci prea urzitu.

Taria o soaleste
 ofanta armonie,
 si ceruile tote
 de slava sa nplinesc....
 dreptatea adevarul
 lumina bucuria,
 sa nasc intralucime
 si cresc si sa nmultiasc.

Ear dukurile utiansul
 in nuntă injiereasca
 in ravna sa marita
 asrand ca mi de sori....
 fiinti mai multe una
 sadun sa sa uneasca,
 oflacara din flacari
 volvora din volvori.

Alu păcii duk euna
 cu al dragosti blândetia
 al dragosti sial pacii
 îndată să unescu.
 si alu înţialepciunii
 si a înaltei frumătăţi,
 si toate iar în domnul
 si cresc si veştescu.

Tot este viu în ceruri,
 si totul e viaţă,
 si o sfântă armonie
 si o unire facu.....
 un plan e tras de atunci
 totul ne învaţă.
 că suflătele noastre
 tot ast feliu să înfacu.

X

Tot astfel să mărită
 tot astfel să preună
 Asia purced și astfel
 solia și nplinescu...
 Asia întalor dragosti
 ca flacări se adună
 și tot Asia ca raze
 la centru se trupesc.

Tot astfel fiul al slavi
 în slavă să măreste,
 din margine la altă
 în drum triumfătoriu...
 întimec înaintării
 cu seapte semmuțiaste
 și vine car ole scade
 pe tron poruncitoriu.

Să umple tot de slavă
 de laudă mărirea,
 un singur printu arhangel
 rămîne nemiscat...
 al doile ntru slavă,
 si n tain în săvîrsire
 ast sarafim puternic
 era însărcinatu.

Sta mult marele arhangel
 cu dejetul la gură,
 privea în marmurire
 si buzele si musica...
 ferbea trufia ntr'ansul
 ferbea friguri de ură,
 bătea tîmpile grós nîci
 si chipu isă rusia.

Ce mare si grozavă
 e în Injerie estice
 pre cine prumsetia,
 mular si turburatu...
 ofica de Arhangel
 nascutoi din gindire,
 un duk si duk jamee
 lipiciu inpersatu.

Trăpândă gratioasă
 plăpând amăjitoare,
 si umede si rumeni
 dulci burelei jimbesc...
 ofatia de nădejide
 si mâni prea datătoare
 un viitoru ferice,
 frumosi ochi vestesc.

Așăscului ei grație
 adăua isbindă,
 și fermec pretefermec
 la trupul Trăieresc .....
 mișcarea ei de smirna
 chemare e dobândă,
 în chipul ei lucește
 un ce Dumnezeescu.

Vicleană fără margini
 cerească curtea noastră,
 roba slavele dukuri
 la toți săgădura .....
 și toți în ea vărură,
 de ceriu o suvereană,
 spre ași vrednici de dinșă
 a împărăți dorea.

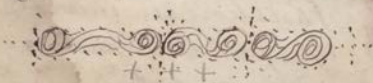
Finit

Vers către sfântul,
Îngerul păritorul
vieții omului:

Îngerul lui Dumnezeu
Si sfânt păritorul meu,
Celce esti dăruit mie
De Isus cel din vecie,
Pentru ca să mă părești
De rele să mă feresti,
Te acum mă rog eu
Prea sfânt păritorul meu
Fii mie păritorin !
De vrăjmasi apărătorin
Fii mie folositorin
Si bun chivernisitorin.

Fămi povătuitorii
 Și tare părtinitorii,
 Acoperemă slăvite
 De năluci și de ispite,
 Tăres temi sufletul meu
 De diavolul cel rău,
 Tăres temi și inima
 Despre totă patima,
 Joște le înfrânără
 Și săltările ncețără,
 Și pre tot gândul cel rău
 Scotel din launtrul meu,
 Impulsi îi înfrânără
 Joște ce ilu sburdără
 Și de vrajimasă mă părește
 De tot răul mă presce
 Ca se trăesc liniștit
 Și bine înpăciintu,

Prin sfintita ta rugare
 Cătră stăpânul cel mare,
 Și ear mă rog tie cu
 Vindeptătoriiu meu,
 Ca să mă îndreptezi pe mine,
 Cătră facerea de bine.

Versul sfântului Iosif,
 cel puu frumos:

Când Iosif cel frumusel
 Si mai blând decât un miel,
 Avea ani patru sprăcece
 Si frati avea unsprezece
 Numai unul îl iubea
 Denumit se numea,

Cei rece îl pismuiau
 Pentru visuri ce vedea,
 Căci că Iosif au visat
 Că lui isau închinat,
 Si luna si stelele
 Ba încă si Soarele,
 Cele unsprărece stele
 Si alte de lângă ele,
 Pe care el le vedea,
 Complimenturi îi făcea,
 Iacov prea bunul părinte
 Nice nui trecea prin minte
 Câte cei rece gândea
 Si pre Iosif îl pândea
 Tară când fusese odată
 Iacob prea de lui totă
 Luce cu glas mângâios

Fiul meu cel pre' frumos,
 Date pân la frații tăi
 Care sunt feciorii mei,
 Și veri cum sunt întresin
 Și de pasc turmele bine,
 Și de grabă să vii iară
 Și să nu treacă oro scară,
 Și eu sănute privesc
 Ca cu totul mări topeșc,
 Jos îf sice asia totă
 Sii sărută mână dreaptă
 Și asia de grabă seduce
 Ca sara să nui apuce,
 Iar frați cum îl privesc
 Odată la el porneșc,
 Vânsol de grabă săl prăpădăscă
 De viață sel lipisască,

Măina de pe el oia !
 Si cu toți îl palmuia,
 Tare Josif se rogara
 Cu obida foarte amara,
 Va rog o prea iubiti frati
 Va rog morti numa doti
 Lasati ma se traiescu
 Si pre Jacob sel privesc
 Lasati ma se rogara
 Samantore pana desara,
 Lasati ma sa traiescu
 Voua se va multiamesc
 Lasati ma asta data
 Se merg la doritul tatii
 Asia plangand rici el
 Stand intre ei ca un mol
 Tare ei sa rusinara
 Si de morte ilu lavara,

Sil aruncarănto grăpă
 Adâncă și fără apoi,
 Jară Josi mai pre urmă
 Tacă sau dus ei la turmă,
 Incepui a striga tare
 Cu obidă foarte mare,
 Oh, tată tată iubitu
 De tine mam despartit,
 Mai despartit frati mei
 Căresunt feciorii tăi,
 Oh, tată lumina mea
 Acuma de mai vedeai,
 Ince stare am ajunsu
 Sînce rău frati mai pus,
 Oh, tată ¹⁰ ~~lumina~~ mea
 De acum nău mai vedeai,
 Jară frati centurăară

Și trag din groapa opora,
 Intocmai ca niste piera,
 Cu os albatăcie amara,
 Și de grab la drum îl scot
 Și îl vând ca pe un rob prost,
 La niste neguțiatori
 Și mai tene călători,
 La Egipt îl pornesc
 Și mult loc călătoresc,
 Într'al Țipodrom pământ
 Dară găsește un mormânt
 În care era în groapa to
 Rahila cea minunata
 Și lui Iosif, maică bună
 Cu Veniâmin din păcună.
 Iosif cade pre mormânt
 Și începe așa cuvânt,

Oh: Rahilo, maica mea
 Acuma de mai vedea,
 Ince stare am ajuns
 Since rau frati meu pus,
 Oh: Rahilo ~~fr~~ dulce maica
 Nu veri plânscum ma inica,
 Oh: Rahilo unde esti
 Pentru ce numa' privesti
 Deschideți mormântul tău
 Primescemi si trup meu
 Ca eu mai bine voesc
 Aicia să putrănesc,
 Aicia semorcu si eu
 Aici pre mormântul tău,
 Decât in străin pământ
 De ai mei frati dat fiind,
 Ca un rau si vinovat

Să fii dus și depărlat
 Dar neguțiatorii văzând
 Pe dănsul așa plângând,
 Fiind turburați se duc
 Cătră Iosif așa rîc
 Ah: tînăr tînăr frumos
 Ce sîci tu pe pămînt jos,
 Au orcai sîna amăiești
 Tu lucruri vrăjitoresci.
 Ne spuneau cei ce laudat
 Ca stii vrăjii minune,
 Dar Iosif cu cuvînt dulce
 Cătră neguțiatori rîc
 Mă jîr pe Dumnezeu
 Ca eu pîrmec nu stîu,
 Dar acei neci bărbați
 Toti cu mine eră frați

Dar cu si altul numit
 Alta maica am avut,
 Ce robila sau numit
 Care demult au murit
 Si aici sau îngropat
 Întrăcest mormânt înalt
 Neguțiatorii cu bine
 Sau pre Iosif lângă sine,
 Întrăcea cale de parte
 Sau pre Iosif ca preunpat,
 În Egipt la vânzândut
 Lui pentru om știut
 Car Iosif din mari ispite
 Au ajuns la mare cinste,
 Un al doile nparat
 În Egipt încoronat,

Dar frații dacă lau dat
 Au făcut întră ei spatu,
 Unsa haina luicu singe
 Si să prefăcea a plânge
 Licănd iaveri iubit totă
 Aceasta haină pătată
 Se de sânje eruntată
 Că oam aflat aruncată,
 Tu afuului tau ias ti
 Co găsirăm fără vesti
 Se câmpuri unde mergeam
 Si turmele le pășteam
 Dar Jacob doritul totă
 Apucă haina eruntată
 Si începu grănic a plânge
 Plângând cu lacrimi toată

Si ncepu a striga tare
 Tu obida' forte mare,
 Iosife cel prea frumos
 De cat toti mai mangaios,
 Iosife cel prea iubit
 De mine teai despartit,
 Ce seara' au indra'nit
 De pre tine teau rapit,
 Fiara daca te manca
 Haina ti ospinteca,
 — ²² Icar de tear si desbracat
 Si apoi tear si mancat
 Ar fi fostu neintinata
 Si de sanje nepatala,
 Cumu e cunoscu bine
 Hicla socotind in sine

Nu de fiară esti mâncat,
 De omeni esti îngropat,
 N, că t, mă vei fi stigat
 Când te vei văzut legat,
 Si eu nu te am auxitu
 Ca sete fi isbăvit tu,
 Totu' cel prea frumos
 De cât toți mai mângâios,
 Eu pricina morții tale
 Lă păcui fără de oale,
 De teamă trimis eu pe tui
 Loc departat dela mine,
 Eu sunt cel ce te am orbit
 De lumină m-am lipsit,
 Ochii tăi cei luminați
 Străluciți și frumosi,

Eu eu team ucis pe tine
 Ca team trimis dela mine
 Te trimiseam in pustie
 Si ai mers cu bucurie,
 Ca sa vezi pe fratu tau
 Sa duci veste dela ei,
 Si impreuna dela turme
 Si iata ce triste urme,
 Deci voi tot plangi ferbinte
 De acum inainte,
 Si voi suspina intotcesul
 Cu jale naltand glasul
 Pana jialnicul de mine
 Voi veni in groapa la tine,
 Si in loc de trupul tau
 Horina la piul meu,
 O voi pune inainte

Seluind pre ea ferbinte,
 Si asia nemângăiatu
 Voi lacrăma nencetat,
 Că de tine mam lipsit
 Fiul meu cel pre'îubit,
 Voi muri Josifule meu
 Lumină răsăritul meu,
 Haina împreună cumini
 Pogore îngropă la tine,
 Că nici lumină potescu
 A poveleor nici pottescu
 Fără de tine cel iubitu
 Josife cel pre'dorut,
 Lipsăscă sufletul meu
 Împreună cu al tău,
 Josife, fiul meu
 Cel iubit tatălui tău,

Acesta Jacob ricea
 Si cu amar tânguia,
 Iar Josif eel răbdătoriu
 De rele superioriu,
 În domnie apîingând
 Bucate multe stringând,
 Cînd fu jîmetea cea mare
 Da la toticîndestulare,
 Si venind si frații săi
 Si hrăniți si pre ei,
 Si pentru că îl vîndură
 Nici un rău nulefăcură,
 Si de totu iau ertat
 Sin lipsa iau ajutat,
 Si iau trimis ca cucinșă
 Să al său iubit părinte,
 Să l' pogore ca în sine

Rânduind pentru totibine,
 Și asia totu pogorându
 Și în Egipt venindu,
 Josif cu dor pre' sferbinte
 Sărutând pe al său părinte,
 Și loc bun lui iugălit
 Unde au sălășăuitu
 El și cu speciorii săi
 Și îi hrăniră pre ei
 Cu hrană îndestulată
 Și familia lor totă,
 Și dobitocele sale
 Leau dat loc de păsăunare,
 Și asia bine reținu
 Până când domnul veni
 Și Josif au îngropat
 Pe Jacob cel mormunat,

✓ Dragostea !

alui Anton Tan :

1894

Nu este alt în viață
decât tot bunul mai bun,
Și din dulci mai cu dulci
ca frații când să adun ;

✓

Și dragostea împreună
în mijloc o primescu,
Și făcând o viață bună
cu dânsa să veselescu.

✓

Că dragostea unde merge
și unde o prețuiescu,
Întru tarcă la toți steji
toți mahnirile și gonescu,

✓

Apoi si elu ajungand
 La batrănetia sovind,
 In Domnul au răposat
 Si cu cinsti fu îngropat,
 Si acum sa vesălesc
 In locasiul cel ceresc,
 In nespusa voe buna
 Cu toți Sfintii dinpreuna,
 Cântă cu venia min
 Slava Domnului amin.

Elisabeta
 Horariu
 Ingriarita in
 Feliste str. gruiu.

Dragostea ori unde trece
 si unde pre ea ocințesc,
 Cu ior ca frățu petrece
 si face de să unescu,
 /.

Dragostea unde să duc
 si unde o prețuiescu,
 Vițio dulce aduce
 ura din mijloc zoneșcu,
 /.

Dragostea ori înceacă
 candel o chem si cand o vor,
 Estă ca o floare la mază
 si jimbete tutuor,
 /.

Ca dragostea mai scumpă
 năe pre acest pământu,
 De cîmpărăteasă năume
 i tot supușă suntă
 /.

Dragostea nasă mărește
 nasă în alțiia de locu,
 Dragostea nu pișșmueste
 la al altuia norocu,

"/
 Dragostea nasă mîndrește
 nu gîndeste la al său,
 Dragostea nasă trufește
 nu voeste altui rău,

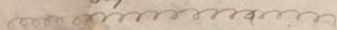
"/
 Dragostea nasă mînie
 cartă ori sice cuvînt,
 Dragostea în pretenie
 este mare pe pămîntu.

"/
 Dragostea suferă tolt
 fără așă supăra,
 Dragostea rabdă cît pîte
 fără așă micșiora.

O, dragoste tu scump, nume
 vino să te înbrăţosesc
 Să trăim cutine n lume
 cu tine să ne îngropăm.

Răţia te tămăduitoare
 de totă palima
 sufletească!

11, Dramuri de credinţă
 8 - Dram: de răbdare,
 16: Dram: frica lui Dumnezeu,
 si 18 Dram: nađesde;

Acestea patru feluri
 se cheamă spitalărie atol
 - tătorului

Si săle pisări în puca
 supunerii, săle cerni
 cu ciurul cunoștinței,
 muștrării de cuje tu,
 Săle sorbi în olărumi linții,
 cu apa uitării.

Săle amesteci cu lingura
 chibsurii: sele strecuri
 prin pânza de jindcății
 (Cunoștinții)

si sele sorbi cu filinjiării
 mulți a mirii, pre arma
 săle asterni săteana
 Virtutii (faptelor bune,)
 cu ciarsiașul moralului
 (bunelor poravuri,)
 si săle acoperi cu
 Scapona exmerenici,

având perina prevecherii,
 (prevărilor) și după ce
 vei scote nădușiala răului
 prin nevoință,
 sete sterzi cu prosopul
 linis tăi, și pre urmă
 săte înbraci cu hainele
 buni veturi,
 ca să fii sănătos.

Alte rețiepte asemenea

Lăpă rădăcina
 săraciei Duhovnicești
 Adună funxle răbdării,
 Culege floarea smereniei.

Strânge sămânța blîndetî,
 Ia ramurile deși rugăcîni,
 acestea totîi uscîndule
 prin înfrînarea
 Cîostului mărunțiarele
 cu cutitul gîndurilor bune,
 Tînele în oală muștrări
 cușetului, Tîrna apa
 Lacramilor, acopererele
 cu pînza umilitîi
 și înfrîcîrîndule
 cu firul mulțîmîrii,
 Atîtiale cu focul
 dragostîi, și leșerbe
 și leșerbe cu ~~apînarea~~^{apînarea}
 ascultării; apoi
 turnîndule în vasul

Întălejerii se le -
 bea cu neîndoire
 Nădejzii, pârîndu
 deta Mărturisirii,
 Şi povestirii
 şi te vei tîna de ea.

Şi sînt

Vers la totexultui ~~San~~ Hristos, !
~~~~~

Agios Agios (2 ori)
Trecând noă tre' lui Hristos,
Veniti toti sâne sculăm
Viflecimul sâl lăsăm,
~~~~~

La Iordan saligăm
Minune nouă se vedem,
La Iordan rise fumos
Acolo vine Hristos u,
~~~~~  
Stânt

Dukul dela ceriuri sboră
Ca un perumb se pogoia,
Apelăle spintiască
Si pre noi sâne spăscă,
~~~~~

Al pustiei locuitorii
 Ioan Botezătorii,
 Înainte să silească
 Pocăinția o vestea
 mmmmm

Și pre totica săi spasăcă
 Său apăi săi stropescă
 Săi boteze în Troiția
 În pravoslavnica credința
 mmmmm

Tara când sosi' prăstos
 Iordanul sau întors
 Înapoi fuși cu pripiă
 Și prorocul îsta cu ficiă
 mmmmm

Mristos îl cheamă la sine

Vino Sone la mine,
 Vino acum si cutearo
 Si eu graba mai boteaza,
 ~~~~~

Tara prorocul sta poze
 Vrea se pasiasca mi pot
 Prorocul sa jeluie
 Si catre krastos graie,
 ~~~~~

Eu vreau Dōmne dela tine
 Si tu acum vii la mine,
 Eu tare ma spaiminta
 Nu stiu cum seti boteau,
 ~~~~~

Eu sunt iarba si tarina
 Simi tramura omemana,

Tu esti foc ce mistuesti
 Care si muntii pâlesci,
 ~~~~~

Deal tău creștetul moi atinge
 Dar moi arde si moi frige
 Hristos lui Ioan grai
 Vin' acum nuli' ndoi,
 ~~~~~

Vino acum nu vorbind
 Si mo' botează tăcând,
 Vino acum si cetează
 Si cu grabă mă botează,
 ~~~~~

Atunci prorocul venind
 Si de frică tremurând,

De stăpânul să lîngă
Tare' asuda și oftă,

~~~~~

Și din ochi își lăcrăma
Și cu pîcă lăbăta,
Șcriul deschizîndu-să
Duhul pogoarăndu-să

~~~~~

Glas din ceruri au auzit
Tu ești pîcîl meu iubit,
Întru care am voit
Și din ceruimam pogořit

~~~~~

Primos Pașnicau tîcut
Întru care te-a născut

Acestai mai luminat
 Intru care teoi botat
 ~~~~~

Acolo au fost vestitorii
 Aici înainte mergătorii,
 Acolo Steaua Vesteste
 Aici Duhul mărturiseste
 ~~~~~

Istări cu apă se spală
 Istărmosii greșala,
 Pacatul cel de de mult
 Care nraie la pot placut,
 ~~~~~

Veniți toți se mulțămim
 Cu apă sene stropim,

Venit toți sen e' adunăm
 Lui pristos sen rugăm

~~~~~  
 Și când pre ruga^{re} dom sta
 Cu toți se ricemășia
 Ocrescule părinte
 Soluți și de noi aminte,

~~~~~  
 Ocrescule n'parat
 Spală scâlă nostre păcate,
 Și ne fă și nouă parte
 Cu ata sfînta bunăta,

~~~~~
 Sărurea sete mărîm
 În veci sete preamărîm,
 Și de acum pînă veci
 Domnul laudat se fie.

132
Josif din Arimaștea
sieu Nicodim îngrăpă
pe Hristos, Pinguirion
preacuratei fecurei Mariei.

Stanca tăcurei toată
Era pace între glăste
Haristia sau lasatu
Harora au fost înceta
Strigarea și gâlceveria
Nu se afla micăire
Tot pământul sau clătit
Soarele sau înegrit
Înjerii sau sperimânta
Si de cântări sa lasa

De cântări veselitoare
 Văci că luminosul soare,
 Adecă Domnul Hristos
 Mersese la cei de josu
 Ca si accia se vază
 A puterii sale rare,
 Carii de mult astepta
 Si acciasta înceta,
 Vineri cam de cîntă seară
 In suspinare amară,
 Stăpînul hristos murind
 Ucenicii toti fuind,
 Ilu lăsară părăsindu
 Intru tîbură stîgînd

Dacă turbata multime
 Blaștămata jidovime
 De a striga încetasă
 Și se elusese acasă,
 Multe la Golgotha venea
 Și la stăpân privea
 Veniți într-o ocazie
 Josif din Arimateia
 Om puternic și bogat
 Dintru al jidovilor sfat,
 Om blând, bun, și credincios
 Se ascunsă într-o prăstie
 Așa cât au văzut
 Pe cel fără obînceput,

Între tâlhari răstignit
 De cunoscuți părăsit,
 Îl cuprinsă obidăre
 Și se măhnă și ertare
 Așa morpni și în tristă
 Ducându-l la Pilat,
 Începu asă rugă
 A grăniculu asir.
 Ponticianul Pilat
 Ce stăpân este mult gloriu
 Dămi pre moarte clărit
 Și de lume părăsit
 Sus pre cruce ridicat
 Ca un rău și rău dat

Ca un tîlharu răstignit
 De totiaî săi părăsit,
 Dămi pre acest trist stăin
 Cemuri în mare chin.
 Că ucenici multi aveau
 Când pre lumii petreceră,
 Acuma toți au fugit
 Sau lăsat lui părăsit,
 Suceru nici un lucr mare
 Să ținăi amea rugare,
 Dămi dămi mortul cel rănit
 Fără milă țin tuitu,
 Fără milă năcăjitu
 Bătut în obraz scuitu

Cu cununa îngimpeșii
 Sătrunxetere de oșe,
 Cu ceară neununatu
 Și cu șiră adăpata,
 Ajiungăi olimne Pilate
 Ajiungăi eclăbdate,
 Sata ocum toți tăcurii
 Săce mare și fărură,
 Și potoli xovisticea,
 Au încetat nebunia
 Fido vimeea seau plinit
 Săte căte au veitu
 Deci dăm ocum pilate
 Trupu cel șiră păcate

Domnului meu Isus
 Care au venit de sus,
 Si pre mare au umblat
 Cu trupu ca pre uscat,
 Dă-mi acest trupu născut
 Si fără milă bătut,
 Care orbilor vedere
 Slăbănzilor pînă,
 Belnavilor usurare,
 Ceter scurpi au dat amolare,
 Bilele au lepădatu
 Si mortii au înviat,
 Dă-mi trupu acest gonit
 Că pentru noi sa goli't.

Pentru noi munci au răbelat
 Pentru noi morții s-au dat,
 Dă-mi trupul cel doborât
 Ca pentru noi au murit,
 Dă-mi pre acest nesciut
 Cămi e e cunosc
 Și cine e cu idu stui bine
 Și Pilate acest bine
 Toți acum sunt murați
 Toți tac toți sunt în pacat
 Căru se întări tară
 Și spre dănsul se sculară
 Su drept Rămleangisid
 Și forți bine stăndu

Că nu este vinovat,
 Si nare nici un păcat,
 Că numai din pismuire
 Să judecăm spre purire,
 Putem să te "npo trivesti"
 Să te să nu "găduesti",
 Să judece spre persare
 Trece el ce păcat nu are,
 Înseri cu un om pre blând
 Înimă milă având,
 Ca pre voi să se joaci
 Si tuturor să se plăci
 Să lăsați să răstăgăniți
 Si voi să săși împliniți,

Hor prevoe leaifac
 Dând preceafărâmput,
 Pămî dar prevoe simie
 Silate domneutârîe,
 Ca de foles itirafî
 La olânsul sus a privi,
 Cum în vâzduh putrăreşte
 De feară se mistueşte,
 Dacoi neamul jidovescu
 Aprînd suflet tirănesc,
 Nul suferi pre pămînt
 Dormit sel pan înmămint
 Acolo se odihnească
 Acolo se sălăsluiescă

Aceasta văzînd Pilatu,
 La inimă s'amuicî,
 Și au îngăduitu jiosu
 Și i'a trupu lui Iristos,
 Deci iosef în loc se duce
 Și trupu jios de pîrce,
 Nicodim cu elu fiindu
 La olaltă isprăvind.
 Cîte sunt trebincioși
 Lucind o pînză frumîse
 În tranșă lau învățu
 Și cum mircurat gătî,
 Lau unsu și lau aserat
 După chipu cel luat,

O lucruri ne auzitu
 Oh lucruri ne pomenit,
 Acolo cu mare ecataie
 Ister si feci o razd statia.
 De multa jiuale cuprinsu
 Si de chin mare invinse,
 Cu amara ce o dore
 Cind vedea puil mare,
 Ca singurii pu la tot
 De dulce si in robdute,
 Si cu ochii au privetu
 Cate au fost partimit,
 Iara mai mult chin si jiu
 Si durere cu amare.

Acum inimăi patrunsoi
 Dacă adică ajunsa,
 De au vorut pre hristos
 Luat de pe Crăciun,
 Vărinol renele cumplite
 Nespuso, nesocotite,
 De durere se umplu
 Si ntrăcestă începă,
 A plânje si a grăi
 Cât acestea leprizi.

finit
 1892

Vers in Hânțu și Mare
Sântăta a Săseilor.
tînguina Grecești:
~~~~~

Maria jialnic privind
Se Isus varînd.
Între tîlhari răstîgnit
Se Cruce pîrînit,
Cu o mîică prea jîlită
Și pentru fîr tristă.
Cu duhul au suspîrînt
Și au lăcrîmînt
Înimer tare și strînjă
Și jialnic plînjă

Întristat se jeluiește

Și jialnic grăiește,
 Că prea iubit fiul meu.

Unde glasul tău
 Unde lăsași pre marea ta

ființică de ea
~~Și~~ mări mări despart de tine

ființică de mine,
 Dur eu cîm mîngîiea

Pre mări mări mări,
 Că pre tine fiul meu

Gulce Dumnezeu,
 Cu teamă are ajiutoriu
 Și mîngîitoriu

Dar în loc de bucurie
 Hârboi miestemie,
 Și în locu de riu buni
 Vârș de spini cunună.
 Deci Gavril unde este
 Carameau adus este
 Cau ris sămă vesilescu
 Și Bortoi cu jilescu
 Unde este Gimeanu
 Hemi spus orun omu.
 Sabii care mea spusu
 Acum ma pătrunsu.
 Săbia prin mină vortec
 Și mără petrecu.

Adorât o Iisuse
 Be jale nespuse
 Deschide țirostul cel sfânt
 Și ți run cuvântu
 Vez suspinurile mele
 Căs cu mare jială
 Unde ai tăi ucenici
 Cei jialnici și tristi
 Unde sunt preținii tăi
 Jialnicii de ei !
 Toți acum au fugitu
 Și te au părășitu
 Unde este Petru care
 Cu inima tare

Belce au ris maincinte

Că stă pân la moarte

Si elu acum au fugitu

Si teau părăsitu,

Numar Ioan cel iubit

Cumine au venitu.

Plânje si elu si opteară

Șta si lacrimă ară

Plânje mări cu mîntu

Verile pămînte

Marcelor plânje cu mîne

Că eu nam cucine

Ref. secide tînguți

Si Voi tineri jelați

Si voi bătrâni lucrămâți
 Si văntristăți.
 Aș pământ și tu Jore
 Slănjăti cu întristare.
 Că rîdătorul de totu
 Face negreșă mortu.
 Aș frumoșe Raiule
 Deschideți porțile,
 Tre Domnul cereș primește
 Si te veselăte.
 Dămne nouă ne ajută
 Prin Crucea ce Sfântă.
 Ne arată ne pomenește
 Si în Raiu ne primește.

finitu.

Noaptea Fastiloru.

Era onapte Sfântă
 În care tot creștinul
 Setuns de pietate
 Setuns din zel creșcu.....
 Mărturisind neodihna
 Și patima și chinul.
 Vegea ca se rădăreșca
 Minut Dumnezeu.

Se tota feseștră
 Lucia orare lini.

Din Candela arzunela
 Asia misteriosu .....
 Sub care credinciosul
 Stănd în jenuchi suspină
 Cu palme întinse strigă
 Ca este păcătosu.

Simțirea lui chinu este
 Dar rabelă n mângâiere
 Că si elu pătimește
 Deo dată cu Hristos, ...
 Așteaptă numai ora
 Dorita Înviere

Patunci se încetare
 Suspinui durerosu

O! nu numări hrestinul
 Apune în umilințică,
 În ostănește sfântă
 Slăvindu-ne încetăt.....

Biserica e încă !
 În jeale și suferință,
 Căci Mielul ei mare
 Se aplecă în mormântat !

Deschisă este ușa

Si liberă intrarea,
 În casa rugăciunii
 În casa lui Hristos....
 Se între tot chrestinul
 Se si verse lamentarea
 La cel mormânt puternic
 Cu glasu colaviosu.

Scîna cea frumoasă
 Simbolul îngropării,
 Speranța libertății
 De munci si de păcat....
 Pompei e aseară to
 În patia luminării

Canalelor sfintite
 Ce ardu neîncetate,

De laturi neptea ntigă
 Cu sfincile n mână,
 Vigează în tacere !
 Copii nevinovați .....
 Așia ca ~~pe~~ ste Injuri
 Ce în sborăre lină
 Poa și lăsat din ceruri
 De foc încunjuiați,

Crestinel dinaintea
 Cu palmelor pletite,

Cu frică cu cutremur,
 Cu suflet umilitu.....
 Privește trupul palidu
 Și palmele rănite
 Și roșu cu înfocare
 Pe cel ce s-a portimitu.

V.

Aminte își aduce
 De ~~sa~~ rescumpărătoriul,
 Ce pentru o lumii rele
 Pe Crucă s-a jertfitu....
 Dar saltă căci acum
 Se ^{în}înse muncetoriul
 Portarul se deschide.

Si groza a perit!

Si Cerul se nveleste
 In neagra nbraaminte
 Si Stelele s ascunse
 Si intinsul firmament
 Vici elu nu vrea se lucea
 Tan mort e alsoiu parinte
 Si nici ea despartora
 Trecei de prai pamantu!

Asia in abizul noptu
 O, ast felu de felire,
 O mangai tacere

Domneor pentru Hristos,
 Credințioi și îndreptare
 Speranțioi și simțire
 Brava pre tot creștinul
 Ce aștepta doriosu.

Deolator cu un fulgeru
 Din turn se răspândește
 Alu Clopotelor sunet
 Cântându armonios....
 Prin noapte se respiră
 Tot sufletul izbete
 Vestind la tot minutul
 Sculari lui Hristos.

Că templul strălucește,
 O mare de lumină
 Cu glăciuri răscușu....
 Mai aproape și mai tare
 Fuzul mil primește
 Un cântec ce răsună
 Alun imnuri Dumneșescu.

Treptă în ornate
 Lucind măiestre
 Răsescu în frunte în templul
 Poporul lui urmatu....
 Și cântă în armonie
 În glasuri vesăle.

Marețul imn și dulce
Hristos au Înviat,

Poporul accedează
Din inimă curată,
Copilul și ori ce junel
Se aice să arătate.....

Barbatul și căruțul
Cu totii de odăta,
Întonă imnul vesel
Hristu au Înviat

Cu astfel de triumfuri
Cu asă solăitate

Deschides vezi templul
 Cel binecuvântat, ...
 Si ear întrânsul întră
 Trepti popor cât pôte
 Cântând cu bucurie
 Hristos au Înviat,

Serviciul reîncepe
 Fastile sunt sfintite
 Să ducă jertfa Sfântă
 Pe Altariul cel curat, ...
 Treptă la jertfelnic
 Cântă versuri premarite

Poporul răspunde
Hristos au înviat,

O! parcă tot pământul
În Rău se prefăcuse,
Și totă omenirea
În Înjerie s-a schimbat...
Un ioleal e templul
Aseară mise părușă
Și toate acestea pînă
Hristosul au înviat,

De si arxuse felul
Acestei nopți pre' Sfinte

Si orizontul eară,
 Intreg sor luminat.....
 Rămân în tota gură
 Acestea dulci cuvinte
 Ce mi de ori osumă
 Hristos au Invieat,

Crestinul cu crestinul
 Ori când se întâlnește
 Își varsă / salutări
 Hristos au Invieat
 Car celăst totu astfel
 Din inimă vorbește

Si dulce în răspuns
 Asiori adăvărata...

Versul Tustiloru.

Prinos a în vreaat din morthi

Injerul au alergatu
 Si feciorei au strigat...
 V. tu cea plină de dor
 Nute întristor cu amar,
 Bucurie îți vestesc
 Bucurate îți grăesc

Că fiul tău cel pre'ffant
 Au înviat din mormânt,
 Și pre'morți au înviat
 Mântuindu-i din păcat,

Acum senevesalim
 Nouă Ierusalim
 Că mărirea lui Iisus
 Ca un soare luminos
 Trece tine a răsăritu
 Luminat și prea purit
 Saltă acum Gionvior
 Glăsu-estă mângăios,
 Dar tu curată ești

Maica luminii cerești
 Veselește curatu
 De păl tui Inviațe,

O, cerile luminoasă
 O, ce Tăstămări și frumoasă
 O, sicerile vestite
 O, Tăstănoia și Sfintă
 O, Tăstile prea frumoase
 Tre Holam din inoile scaso
 Tăstile cele de taină

Fastile fără prihană,
 Fastile mîntuitorul
 Iristos rescumprătorul,
 Fastile ce neau deschis
 Braul ce au fost închis,
 Pe Fasti de bucurie
 Sîc, mare & veselie;
 Că David sîrea jucînd
 Truîntea umbrii sîltînd,
 Dar noi poporul cel sfînt
 Slinirea leji vîrîndu
 Cu cîntări ne bucurăm
 Dumnezeu este Gerbăm.

sfîntu.

Versul Haici Domnului
~~~~~

Ochi inimii mele
Si ridic către tine ochi,le,
Cătră tine cea curată
Fecioră nevinovată,
Nu trec amea strigare
Si puțină suspinare,
În ceasul când fiul tau
Bun si dreptă Dumnezeu
Va face o judecată
Judecând pe lumea totă
Atunci eu al tau vestmânt
Fiind eu acoperit
Fimi si mie ajutătoare
Si bună ajutătoare,
Ca cântânduți în glas lin
Votă preamărim amine

~~~~~
găsit si în Dumnezeu găsit

Konstantin

Amel Lazar

ANTICARIAT SIBIU

190 -

150

1724 } Nr 13

șeta hartei de tra, Sibiu

